D·N
25/7 1953

Försvaret av akademisk frihet i USA

Det hot mot forskning och undervisning som utrensningsaktionerna och andra åtgärder skapat i USA uppkäns inte av någon enskild sida som är principiellt fientlig mot den akademiska friheten. Tvärtom, alla förklarar att tro på denna frihet ingen kräver en ideologisk likriktning av samma art som nazism, fascism eller kommunism. Men fruktan för och indignationen mot kommunismen leder till att stora folkgrupper godtar reella begränsningar av den frihet som i allmänna ordalag prisas, och en skara extremister och opportunister inom politiken är beredda att till det yttersta utnyttja dessa strömningar. Tankefriheten är alltid ett bräckligt ting, ty den är ett direkt, personligt värde främst för ett fåtal som skriver, talar och undervisar. För att förstå bakgrunden till vad som händer i USA måste vi erinra oss hur till och med i Sverige det kritiska läget under kriget medförde betydande inskränkningar i tryckfriheten; tanklösa eller hänsynslösa personer, till och med publicister, förklarade då att man inte fick låta det fria ordet bli en fara för staten, och de stöddes av de många som var likgiltiga eller rent av i friheten såg en lyx, ett privilegium för några intellektuella.

Vad som behövs i detta läge, i sådana lägen, är att ledande organ och personer säger ifrån, inte mjäkigt följer med strömmen, I USA har i stort sett de betydande och ansedda tidningarna bestått provet. I många fall har de varit uppenbart mera klart liberala än sin läsarkrets och de professionella politikerna; man kan, bland talrika exempel, nämna tidningar som Times och Herald Tribune i New York, eller de stora tidningarna i Atlanta, som framstår som oaser i staten Georgias politiska miljö, eller den kalifornieka pressen, som nästan enhälligt tog härarnas parti i den stora "striden om eden".

En rad framstående politiker har avgivit förtroliga deklarationer, men inte ingripit med den kraft som behövs — de är rädda för ytterlighetsmänniskor som sitt eget parti, angelägna om att inte förlora röster genom bestämdhet. Det bär nämnas att senator Taft — konservativ men rakryggad — här till dem som vägrat säga att en lärare inte bör avskedas därför att han är kommunist. Eisenhower har sagt bra saker, men har här, som i så mycket annat, verkat försiktig, undvikande och tveksam. En kraftig aktion från presidentens sida skulle rensa luften, och många väntar ännu att denna aktion skall komma.

Bland de akademiska lärarna — för att nu stanna vid dem — är de direkta eller indirekta angreppen mot friheten självfallet förfärliga. Inom vissa grupper, särskilt lärare i ämnen utanför egentliga faroområdet, har en benägenhet framträtt att framför allt undvika bråk, men de stora organisationerna och universiteten har i regel klart reagerat mot alla utrensnings- och förföljelsetendenser. Den ojämförligt största förvirringen av vetenskapsmän, American Association of University Professors, antog vid sitt nyligen hållna årsmöte ett antal resolutioner, i vilka man underströk faran av vad som skett och formulerade den akademiska frihetens grundsatser. "Edet och undersökningar av den art som förekommit är farliga för de vetenskapliga läroanstalternas och för de amerikanska traditionerna", heter det i ett uttalande; ingen bör på grund av sina åsikter eller sitt medlemskap i en av lagen tillåten organisation anses otrovärdig att inneha en akademisk befattning. "Den fria prövningens anda är inte ett privilegium för ett visst yrke, utan professionen för vår bildning som folk, den fasta grunden för vår nationella styrka." En särskild resolution antogs mot de försök som i skilda stater gjorts att anordna ett slags politisk övervaka betträffande valet av lärobröcker. Studenterna har i regel, efter allt att döma, slutit upp på samma fri- hetslinje (även om en stridsskrift mot friheten av en Yale-student för ett par år sedan väckte rabalder); enligt en utredning från Kalifornien — i värhället av Public Opinion Quarterly — var det stora flertalet studenter mot lojalitetseden, även om en knapp majoritet ansåg att kommunister inte borde få lärarplatser.

Den akademiska friheten försvaras, liksom den angripes, på flera skilda linjer. Den nyss nämnda professorsföreningen verkar sedan länge för att akademiska lärare i så stor utsträckning som möjligt skall få anställning på livstid, med möjlighet till avskedande blott vid genom en offentlig undersökning ådagalagd ogodlighet eller grov moralisk tillkortlighet, en skäl lägre universitetslärare — men även en del högre — anställs blott för viss tid eller tills vidare. I en del fall har man vägrat svara vid förhör på grund av att man ansåg förgens rättighetsförklaring med dess stadgande att ingen får tvingas att vittna mot sig själv, en utväg som emellertid gör den vägrande misstänkt. Man har vidare vänt sig till domstolarna för att få lagar och lojalitetseder förklarade grundlagsstridiga enligt vederbörande statsförfattnings eller unionsförfattningens allmänna friheitsbestämmelser. En stor framgång vanns på den vägen i Kalifornien, där lojalitetseden efter flera års strider blev förklarad ogiltig.

Unionens högsta domstol har erkänt staternas rätt att upprätta politiska villkor för anställning, men har förklarat det vara förbjudet att avskeda en person på grund av medlemskap i en tillåten organisation. Professorsnämnden har också sökt värja sig genom bojkott av universitet som inte lämnar garantier för akademisk undervisningsfrihet; Kaliforniens statsuniversitet måtte stora svårigheter vid anställning av lärare efter lojalitetsedens genomdrivande.

Det väsentliga är att opinionen blir uppmärksam på vad som sker, att folk får klart för sig att här föreligger ett hot mot friheten i America och därmed också mot den amerikanska folkstyrelsen. Mycket tyder på att den inskärpt för på mensch, att appellerna till "den amerikanska tron" inte varit förgäves. För de fria staterna i Europa, som i USA ser den enda mäktiga försvararen av friheten och människovärden, är det ett av de största intresse av första ordningen att den amerikanska demokratin står tillbaka angreppen.

Blygsam valreform

Ingen kan påstå att valsättsutredningens majoritet vigat sig ut på hal is då den nöjer sig med att föreslå en relativt blygsam justering av valkretsindelningen vid landstingsval. Att denna är otillfredsställande har klart framgått av de mer eller mindre slumpvisa utslag som valen fått särskilt i små kretsar. Dessa har genom partier med stark lokal koncentration av väljarkåren, både socialdemokratin och bondeförbundet har profiterat på detta förhållande. Faktiskt skulle bondeförbundet även utan kartell ha fått överrepresentation vid landstingsvalen.

Den mest radikala lösningen vore naturligtvis att låta varje landstingsområde utgöra en enda valkrets, men så långt har inte utredningen velat sträcka sig. I allt väsentligt fasthåller den vid den traditionella synen på lokalintressenas behov av representation, vilket även tar sig uttryck i att gränsdragningen mellan land och stad bibehålls — låt vara i något uppmjukad form. Genom att minimikraven på valkretsarna höjs försvinner åtminstone de mest tvivelaktiga indelningarna — vid senaste valet fanns det valkretsar som endast utsåg två landstingsmän — men man har därför inte kommit så mycket närmare en rättvis mandatfördelning. Majoritetsförslaget åsyftar att slopa något mindre än en femtedel av de nuvarande valkretsarna, tillämpat på 1950 års val skulle detta innebära sitt avvikelsera från proportionaliteten reducerades med omkring en femtedel. Det väsentliga är att förslaget ingalunda gör kartellerna överflödiga; på den punkten måste utredningen konstatera att även om man gick betydligt längre i valkretsförstoring, skulle detta "inte tillnärmelsevis uppväga bortfallet av kartell".

Det betyder att rättviskravet måste tillgodoses genom valsystemet. Utredningen diskuterar ingående effekten av de valmetoder som vid aktuella i samband med folkomröstningen av valsystemet till andra kammaren, men landar ej inte för någon bestämd lösning. I stället framhålls att den slutliga lösningen av valmetoden till andra kammaren bör bli bestämmande även för landstingsvalens utformning, vilket i och för sig kan vara riktigt. Men som reservanterna, hrr Bergvall och Håstad, påpekar kan det bli nödvändigt att när man kräver valsystemets verkningar anpassa valkretsindelningen så att största möjliga rättvisa vinnes. Frågan om valkretsindelningen för därför också hållas öppen. Det beror på valsystemet om majoritetsförslaget skall kunna accepteras.

PRESSGRANNAR

Reformpianens för landstingsvalen är halvdan, enligt Upsala Nya Tidnings (fp) karaktäristik. Man får intrycket att koalitionspartnerskapterna i kommittén går som katten kring het gröt för att försvara uddamålsmodern, som tillagats 1952, men samtidigt inser de att det godtyckliga tricket med divisorn är så uppenbar vid en förutsättningsfri jämförelse:

Oppositionens representanter will göra rent hus med det orättvisande som till dels bilvit anslaget och till dels även fuskat i den lösning de gå första hand pekar på är att tillägga ytterligare ett mandatutdelningssiffer att stärka väljarna. Endast under denna förutsättning kan de finna att utredningens förslag i valkretsfrågan erbjuder en i huvudsak godtagbar lösning. Så långt har likväl oppositionens representanter strävat sig att de är beredda att även godta ett landstingsmandat med 1.25 eller 1.3 som första divisor — men under förutsättning att ramen för antalet mandat i valkretserna göres betydligt vidare; väljarna skulle alltså utse fler representanter än nu.

Det råder enighet om att kartellsystemet bör göras endgiltigt obrukbart för att förverkligandet av detta blivit så beroende av bondeförbundets inställning som den nuvarande regeringskoalitionen:

Det var lika mån bar provisoriet från början, att kartellsystemet skulle nomdröras; sedan dess har de decennier långa förhandlingarna mellan socialdemokratin och bondeförbundet blivit första mer manskania. Genom just fjolårsvalet blev socialdemokratin enligt bedömande av bondeförbundets vägmästerstall, ning i andra kammaren, bondeförbundet på en sida har förlorat så mycket i aktning och förtroende att det är av vanskligt för människorna kring hr Hedlund att avstå från hr Erlanders översenade skydd åt hjälptruppen.

Det är med en majoritet som betryckt stockar sig samman i denna tecken, som följer, hur anslaget i höstas oro för den anda som i senare tid kommer att avgöra besluten om valsättet.

Regeringspartierna gör upp en fattsamhetsgrund — och då är det bara att tillåsa vi på den lösningen i jämförelse med en annan, som ger mera rättvisande utslag — och detta blir bestämmande för dem.

De obetänkliga förhinder kom till. Ett samvaknings fråga: i radiobetalningsinformationen. Till och med prosten Hallén syndade flitigt, tycker Svenska Morgonbladet (fp):

Skillnaden mellan beslutande och rådgivande folkomröstning skulle bli minimal, menade han, eftersom en regering inte skulle kunna gå emot det resultat en rådgivande folkomröstning givit. Om hr Hallén menar allvar med detta, är det svårt att förstå varför han inte då man som deltagare i denna debatt,

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksanmal: 22 40 20
Telegramadress: *Dagenheter*
Postgiro 74 18 (för abonnent) nummer 7 1417 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten*
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Ahlberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Ilan Hedenius*

Dagens Nyheters Aktiebolags Verkst. direktör: *Helge Hedberg*

PRENUMERATIONSPRISER
(fr. o. m. 1 augusti 1953
A. = Stockholmsupplagan
Stor-Stockholms övriga tidningsområde landet
Månad ..... kr. 6.50 6.—
Kvartal ..... » 19.— 17.50

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1952 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri. Stockholm 1953.

SOLLJUS DYGNET RUNT GER REKORDSKÖRD I NORR

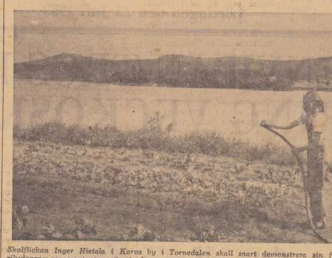

Skolflickan Inger Hietala i Korpa by i Torneådalen skall snart demonstrera sin fina mönsterträdgård för riksdagens representanter när de kommer till poppo Hietala för att bjudas på jordgubbar och beskåda hur en trädgårdsanläggning annu polcirkeln kan ta sig ut när den drivs i stor stil med specialkonstruerade växthus och odlingsmetoder, utarbetat av Norrbottens odlingsstyrelse.

Från Dagens Nyheters utsända medarbetare
TORNEDALEN, fredag.

Ur Torneådalens heta jordbädd skjuter landets frodigaste växtlighet. Det glöder av blommor, man försvinner i de meterhöga stängslarna och får använda all sin kraft för att ta sig fram genom den frodiga grönska som daggas av det lätta nämker från älven. Under de vida rutorna i byn Korvas glashus växer gurkor och äppeltrid så det knakar. Soden Ukrainas svarta myrlla. Och Gunnar Hietala, den ryktbare trädgårdsmästaren vid Torneälven, kör med traktorer och jordfräs i sina vidlåga växthus och skördar tusentals kilo av Torneådalens jordgubbar, som kan kosrats fram mellan Västervang och en finsk frilandsgurka och till en temperatur med till fem grader utan att ta någon skada och spottar ibland fram två vechor fullgrave än någon annan sort har i landet.

En hel hektar växthus håller på att byggas upp, och på slutningen med polcirkelpalatset gungar 40.000 liter röda jordgubbar i sina ständ. På brinken med emot älven skall snart hela rikedom sitta och svamsla Torneådalens produkter, och Hietala gäller skall stå där som ett levande bevis på vad Norrbotten kan när det är som bäst. Från det perfekta medarbetet i Hedenäset, dit mjölkbanorna pullar i kapp från alla träsk och väl, skall upprädden till jordgubbarna komma. Och allihop skall få äta sej mätta på söta röda jordgubbar vuxna i midnattssolens ljus! Hietala byuder. Och då skall också 400 får rikedan specialplanterade dalior med i ljuset och blåa en ljuvlig rida mot den ljusblå skyn.

44 ton glas i ett växthus

— Jag har bygt upp en helt ny typ av växthus, en specialkonstruktion som passar för klimatet ovan polcirkeln, berättar Gunnar Hietala och demonstrerar sina 120 meter långa glashus: Den här typen är unik, den finns inte någon annanstans i Sverige, ja, inte i hela världen. Jag har lätit göra plantak med små block, så man kan köra in hela taket. Jag använder dubbelglas, de ger extra värmeisolerande, även om de tar bort en del av ljuset, ungefär åtta procent med immun som bilden på dem, men det passar utomordentligt bra här uppe, ty vi har överskott på ljus. Bara i ett av växthusen går det åt 44 ton glas och en halv hektar rutor.

Gurkodling lönar sig bra på dessa breddgrader. Vi får tjuga kilo per planta här uppe; medelskörden ligger i det övriga Jandet statistiskt sett på elva kilo. För två år sen hade jag ett växthus som var 250 meter långt och gick ända ned mot älven. Vi körde med traktorer och bilar in i det hus, som gick i vinkel mot gården Det rymde 1.600 plantor. Men så kom en snöstorm med tre och en halv meter höga drivor och ödelade växthuset. Först när människorna från nordväst och sedan en från väst nattade natt, i vinkeln stannade snön från fästdorna, så att vi kunde undertund med att man inte skall bygga växthus i vin-

Lundquist ordnade skilsmässa, tjänade själv 10.000 kronor

Under tårar och med låg och bruten röst berättade på fredagen änkan i den Cederbergska affären inför rättsnämnden i Lundquist. Jag hade vid ett tillfälle bara 4 kr. hennes efter försäljning av tomten.

Redan efter första sammanträffandet 1946 med sin blivande make, byggmästare Cederberg, hörde denne på lunch tillsammans med en god vän. Vännen var Lundquist, som skulle ordna en skilsmässa åt Cederberg. Dennes hustru ville ha ett hus på landet, och lät sig också gärna att betala 25.000 kr., som Lundquist senare prutade till 15.000. "Jag fick emellertid aldrig tillfälle att ge mina gar", sade vittnet. Hon uppgav också att Lundquist undrat Cederbergs äktenskap vid ett tillfälle kunde ge 4 kr. i ersättning för att skriva på en check. Cederberg hade först bjudit 1.000, men först sedan hade höjts till 2.000 nickade Lundquist.

Det mångomskrivna äktenskapskontraktet skrevs på Cederbergs sjukbädd, sade vittnet. Det skulle ha varat tre år, men Lundquist satt bekvämt tillbakalutad i sjukrummets enda fåtölj och lät sig knappt störas av Cederbergs kommenderade han bara: Skriv!

Under anyttningar berättade senare änkan sin lidandes vandring efter byggmästarens död och hennes och barnens konkurs. Hon hade litat på rådmannen och förstod själv inte

så mycket av de mystiska transaktionerna med inteckningar och andra värdehandlingar. Lundquist tog till sig pengar, enligt kontraktet, åt hennes familjen blev husvill. Ynguts sonen skickades till bekanta i Norrland. Hon fick inte av honoren på ett år. Vid ett tillfälle fick änkan och hennes mor bo hos andra anmän, som hyrt ett litet rum med en enda säng. Där kunde de inte stanna länge. De drog sig ytterst nödtorftigt fram genom bidrag från vänner och genom att ibland bryskade få tillfälliga arbeten som paketinslagerska, exkvarbetare osv.

Vid förundersökningen hade ett av vittnena yttrat något om att han var rädd för att Lundquist skulle hämnas på honom. Stadsfiskal Ehrenson ville att han närmare skulle utlåta sig om detta, men hans svar blev ungefär att han hade ibuft en intuition kanske av obehag. När hans styvfar låg på sjukhuset och Lundquist besökte honom där hade Lundquist förmant att hålla sina mun, men enligt vad han ansåg hibringats den uppfattningen att Lundquist ville hjälpa honom. Stadsfiskal Ehrenson ville att han närmare skulle utlåta sig om detta, men hans svar blev ungefär att han hade ibuft en intuition kanske av obehag. När hans styvfar låg på sjukhuset och Lundquist besökte honom där hade Lundquist förmant att hålla sina mun, men enligt vad han ansåg hibringats den uppfattningen att Lundquist ville hjälpa honom. Stadsfiskal Ehrenson ville att han inte stod emot vad Lundquist, hade inte Lundquist hjälpt.

De hade så att säga tumskruvar på varandra, ansåg vittnet. Detta senare yttrande föranledde advokaten att fråga vittnet om han på något sätt kunde ge belägg för detta. Men det kunde han inte, sådan han faktade om intuition. Hur rätt hit Lundquist skulle göra er illa, frågade advokaten. Nej, det var väl rent känslomässigt.

Därmed var det slut med dagens förhandlingar, som fortsätter på måndagen med bl. a. pläderin-

Teolog stänger Sörmlandsbad, kastar ut badsugna turister

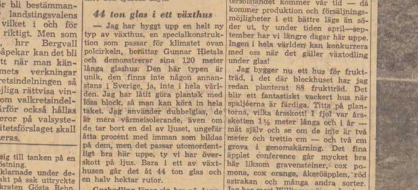

Den von Engeströmska badviken vid Klemmingen är en av Sörmlands vackraste och bästa badplatser.

Att röja undan vass och fylla några lass sand på en strandremsa vid en sjösjuk sanare den kände teologiprofessorn Sigfrid von Engeström av en av Sörmlands bästa badplatser vid sjön Klemmingen söder om Mariefred som "privat anläggning". Lika enkelt som Samlon Per med sjuka hustrun och sina barn fått badsugna outsider och turister — frigar man honom om saken svarar han med en lång utredning, spädkad av juridiska termer, om enskärtid inte har Engeströms upplåtelse, och radiokommentatorn, advokat Bo Westman, hävdar att inte ens ett eventuellt bryggbygge är tillåtet. De badsugna kan alltså lugnt ligga sig på de teologiska domarnera vid Klemmingen.

Pollen i Gnesta känner väl till få fastslaget att han äger rätt att den Engeströmska uppfattningen. Grundvalen för hävdandet av detta består varit att han själv tordningställt badplatsen och att han sedan ria och bråta från stranden och sjöbotten. Enligt de principer för bedömande av en av plats får betraktas som enskild vilka drogs upp av advokat Bo Westman vid ett radioprogram för några dagar sedan, bör denna plats ej kunna räknas som tillräckligt.

Trots att badviken befinner sig på mark som tillhör det von Engeströmska godset Hesby, ligger den utanom såväl syn- som hörhåll och får därför inte räknas som enskild tomt. I den händelse ägaren uppfört några speciella anläggningar, bygot trampbrygga, eller vidtagit andra omfattande åtgärder, hade han haft en viss möjlighet att få betrakta platsen som sin privata med rätt att avvisa badlystna.

I detta avseitt av målet yrkar åklagaren anvar för insnuggling 1950 av 120.000 cigarretter och 1952 av 135.000 cigarretter, 228 helbuteljer sprit och 12 liter vermouth.

Smuggelgodset har absorberats av den allmänna marknaden, och på grund härav yrkar åklagaren att Branter skall betala omkring 42.000 kr. i vederlag till kronan.

(TT, Göteborg.)

Mened försenade Bramerrättegång

Huvudförhandlingen i den Bramerska mensedsaffären i Göteborg har två dagar i stället för en, och den fortsätter på fredagen och måndagen med att vissa av de förmodade bäst

hårdig jordgubbsplanta som överlevintrar till hundra procent, framhåller Hietala. Jordgubbsodling har visst sig mycket ekonomisk, jag utvidgar nu ytterligare en hektar. Jag håller på att i odling en halvt i Torneälven, där är tjockt med björkskog som samlar upp snön. På sidden rinner en bäck ut, jag har ändrat riktningen på bäcken och dikat 1.900 meter och fått fram en lagom lutning på bäcken så den vatten kommer att översvila hela området. En mil vattenledning och värmemät har jag translat in i Jordbruket uppe. Och nu har jag bygt en ny värmecentral på 112 kvadratmeter, oljeeldning, pannan väger 18 ton och skall ge värme till ett nytt växthus.

När jag var åtta år gammal hade jag egna små åkertegar och påtade i marken och fick det att växa. Sen

övertog jag en inteckna gård efter min far. Första året blev förtjänsten på sockerrötter 270 kr. Det var 1927. Andra året fick jag 1.000 kr., och det tredje året blev förtjänsten 1.700 kr. Då började jag utvidga med ungefär fusen kvadratmeter om året — en hektar ansågs som en mycket stor odling här uppe — jag odlade kål, rotsaker, sockerrötter, hade prydnadsträdgård, kryddträdgård, bär- och tomatodling. Så småningom lade jag om hela hemgården till trädgård och började med växthus. Det blev stora inkomster. En dag år 1942 sålde jag för 8.000 kr. Då köpte jag ett nytt hemman på sex hektar jord av god kvalitet och började trädgårdsodling i stor stil.

Visst finns det möjligheter här uppe, men för en nybörjare är det kolossalt svårt. Statsmakterna lämnar bidrag till beteförbättringar, täckdikning, ladugårdsbyggnader, men om vi ska uppföra en plantskola där folk får köpa plantor till sina trädgårdar får vi inte ett kopparöre i någon form. Det är precis som om staten skulle säga: här skall inte bedrivas någon trädgårdsodling ovan polcirkeln! Det lilla vi har här i Norrbotten går bara tillbaka. Den hårda konkurrensen med utlandet — Holland, Italien, Belgien — är svår. Och folk har ännu inte lärt sig värdera skillnaden i de vitaminrika produkterna som här till här i norr.

Skolflicka med mönsterträdgård

— Se på den matnyttiga purjolöfningen och min dotters lilla skolträdgård. Den skall rikedagsfolket få titta på. Eivabrigt ligger här ett grönskaland på 100 kvadratmeter som är en prydnad för Norrbotten. Hon besprutar, vattnar, rensar. Den 9 juni står det skrivet i hennes anteckningsbok att hon sådde rädisor, den 22 juni var det redan färdiga rädisor, den 3 juli hade hon sådrotat och sådde om igen. Tre sådrar rädisor för lilla Inger, och hon är mycket stolt över sin trädgårdsmästerskap. Det är också en flicka med mål i mun. Så det är bäst att rikedans representanter bereder sig på att svara varför landsmånen även polcirkeln så flega beaktas och belönas med uppmuntran.

Brodjaga

Känd fotomodell överfölls i Bromma

En Riksbybo har polisanmält för ett våldsdåd/förkl mot en av landets mest kända fotomodeller, som bl. a. varit aspirant på Miss World-titeln. Övergreppet ägde rum i en vänning vid Brommaplan, dit fotomodellen bokats med att hon skulle få hjälpa till med posering för ett seriemagasin mot högt gage. Genom att sparka i vägarna och skrika lyckades modellen vicka gramsen uppmärksamhet när mannen överföll henne. Radiopolisen lämnades, och mannen fick tillbringa natten i en cell.

Modellen hade fått kontakt med tidningsmannen en kväll tidigare. Hennes make tyckte emellertid att annonsören verkade "skum" när han meddelade modellen att hon skulle infinna sig i Brommaplanavänigen en kvill vid 19-tiden, men trots varningarna gick modellen dit, lockad av det utlovade höga gaget. Annonsören inledde bekantskapen med att visa en personlig fråga, och efter en suppa tu man hand avslöjade han sina tvivlagare sina avsikter och förkl in modellen i sådanskamaren. Hon lyckades freda sig tills grannarna alarmerats av ojudet från vänningen och tillkallat radiopolis, som tog hand om mannen.

Tre barn räddades ur brinnande hus

I sista stund räddades tre barn från att bli innebrända vid en eldsvåda i Türneryd natten till fredagen då ett bostadshus med två rum och kök, tillhörigt lndugårdsförman Anders Svensson i Kullåkra, ödelades. Bränderna var ett uppflammande spritkök.

Svensson vistades under semestern jämte hustru och barn på stället, och maksrna hjälptes åt att i fällar hårn ut barnen, som låg och sov. Svensson cyklade sedan en kilometer till närmaste telefon och larmade brandkåren. Vid dennas ankomst var huset överlåtet.

Svensson hade försäkrat för 10.000 kr., vilket knappast motsvarar halva värdet. Familjen togs om hand av Svensons föräldrar, som är bosatta i orten. (TT, Karlshamn.)

Morfinist skrev själv ut recept

En 42-årig man sitter sedan torsdagen anhållen på kriminalen för receptförfalskning. Recepten har varit utställda på anhöriga. Sedan någon tid har det varit känt hos medicinalstyrelsen att någon person fått åtskilliga med morfin på recept som varit utskrivna och underskrivna med namnet på en och samme läkare.

Medicinalstyrelsen kontaktade läkaren, och det visade sig då att denne inte skrivit ut recepten, utan att de måste vara förfalskade. Läkaren kunde med bestämdhet påvisa detta, då ett av hans namn var felstavat. Det var ett enkelt "v" och ett dubbelt "w" som förvirkats. Med anledning därav lämnade medicinalstyrelsen alla apotek, och på torsdagen kom larmet från ett apotek på Söder som fått ett sådant förfalskat recept.

En person hade kvällen innan strax före stängningsdags begärt att få ut narkotika på ett recept som var utskrivet på 100 milliliter, men då apotekaren hade 50 milliliter inne, fick han löfte om att komma igen dagen därpå och hämta resten. När mannen gått upptäckten att man här måste ha fått ett av de förfalskade recepten, varför kriminalen varskrodes och kunde gripa mannen när denne på torsdagen återvände till apoteket.

Mannen, som är "frreelancer", är tydligen morfinist, och det finns ingen anledning förmoda, framhåller man på kriminalen, att han försökt sälja något av narkotikan. Han är för övrigt tidigare känd hos polisen.

Raska servitriser sprängde pojkliga

En liga på fem ynglingar i 17—24-årsåldern som anordnat restaurant i serveringsrna i Boulognerskogen i Gävle har sprängts av en trio uppsnuskna damer.

Damerna — anställda på Skogshyddan — hade stannat kvar efter stängningstiden. Plötsligt hörde de ljud av bråkljärm och sprang i samlad trupp ut lagom för att se ynglingarna försvinna. Två av damerna tog upp förföljandet, medan den tredje ringde polisen, som snart hade ligan fast. Ynglingarna erkände en hel rad brott. (DN, Gävle.)

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.